

נכתב על ידי הרב עקיבא משה סילבר

היתר פסיקת קולא בדאורייתא לנוכח הכלל "ספק דאורייתא לחומרא"

רציתי לשאול בעניין הכלל "ספק דאורייתא לחומרא", לפי כלל זה קשה, כיצד הותר לפוסקי ההלכה לפסוק לקולא בעניינים דאורייתא אע"פ שיודעים שיש חולקים עליהם, והלא לכאורה לשואל אסור לנהוג כפי הוראתם כיון שאחרים מחמירים

בדבר, ואין לומר דאה"נ, כי כמדומני שמעולם לא ראינו שהחכמים מסייגים את הוראתם ואומרים לציבור שלא לסמוך על הוראותיהם מפני שיש חולקים? (וראיתי שמביאים בשם הגרש"ז אוירבך במנחת שלמה, שאם שני חכמים נחלקים באיסור דרבנן, אף שהמחמיר צווח שהלכה כמותו, מ"מ לאדם אחר השואלו עליו לומר שההלכה בשבילו היא להקל, כיון ש"בשל סופרים הלך אחר המיקל", ולפ"ז גם לחומרא היה צריך לנהוג כך, וכמדומה שלא נוהגים כן הפוסקים. ולא ברור לי מדוע, ואולי מחשיבים כל שאלה שנשאל עליה במפורש "כאותה חתיכה", אך א"כ זה מצמצם מאוד את דין "הלך אחר המחמיר").

